

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **Adetec Holding s.r.o.**, naposled sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1, dříve zastoupená JUDr. Jakubem Hlínou, LL.M., advokátem se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2025, č. j. 8164/25/5300-22444-707622, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2025, č. j. 6 Af 11/2025 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 2. 12. 2025 kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze.

[2] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k posouzení věci samé, z výpisu z obchodního rejstříku zjistil, že Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 5. 2026, č. j. 85 Cm 1118/2025 - 7, které je založeno ve sbírce listin obchodního rejstříku, stěžovatelku zrušil bez likvidace. Toto zrušení bez likvidace proběhlo ve smyslu § 105a odst. 5 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů. V důsledku toho došlo dne 12. 6. 2026 k výmazu stěžovatelky z obchodního rejstříku, čímž stěžovatelka ve smyslu § 185 občanského zákoníku zanikla.

[3] Pro posouzení, zda má stěžovatelka způsobilost být účastníkem řízení o kasační stížnosti, vycházel Nejvyšší správní soud z § 33 odst. 2 s. ř. s., podle něhož „[z]působilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.“ Zároveň podle § 118 občanského zákoníku „[p]rávnícká osoba

má právní osobnost od svého vzniku do svého zániku.“ Dále podle § 15 odst. 1 občanského zákoníku „[p]rávní osobnost je způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti.“

[4] Stěžovatelka dnem výmazu z obchodního rejstříku zanikla, tedy zároveň pozbyla způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti. V důsledku toho již nemá způsobilost být účastníkem řízení o kasační stížnosti, což je neodstranitelný nedostatek podmínky řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2024, č. j. 9 As 222/2023 - 33, odst. [6] a [7], nebo ze dne 6. 10. 2021, č. j. 8 Afs 346/2019 - 82, odst. [6] a [7]). Zároveň tím došlo k zániku plné moci udělené jejímu zástupci (§ 28 odst. 5 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

[5] Podle § 107 odst. 1 o. s. ř. „[j]estliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.“ Dále podle § 107 odst. 3 o. s. ř. „[z]tratí-li způsobilost být účastníkem řízení právnická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku právnické osoby vstoupili do jejích práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnické osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde.“ S ohledem na to Nejvyšší správní soud posuzoval, zda je v daném případě možné pokračovat v řízení s právním nástupcem stěžovatelky, případně s jinou osobou, jež vstoupila do práv a povinností, o které v řízení jde.

[6] Z nadepsaného usnesení o zrušení stěžovatelky ani z obsahu zprávy o průběhu likvidace, která je též založena ve sbírce listin obchodního rejstříku, neplyne, že by stěžovatelka měla právního nástupce.

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2021, č. j. 9 Afs 1/2021 - 44, odst. [3] a [4]).

[8] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Stěžovatelka v řízení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.“ Stěžovatelka však zanikla bez právního nástupce, proto jí nelze uvedenou částku vrátit; Nejvyšší správní soud tak o vrácení soudního poplatku nerozhodoval. V případě obnovení stěžovatelky ve smyslu § 209 občanského zákoníku může soud na návrh osoby, která osvědčí právní zájem, o vrácení soudního poplatku dodatečně rozhodnout (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2024, č. j. 4 Ads 78/2022 - 30, odst. [10]).

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. září 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu